

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

P ante Y

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

er te be dissolved in sa matter.] Pacuvius: Quoniam annis, & etate hoc corpus putret. Plautus Mostel. Atq; ad pol ita hæc tigna humida putrent.

Purifico, n. r. Purifico sio. [פְּרִיכָה בְּנֵי נְאֹלֶת כַּרְמָה יְמִינָה גַּלְעָדָה רְקָבָה יְמִינָה גַּלְעָדָה.] Gall. Se purir, corrumpere & gallir. Ital. Marte, patetatu. Ger. Sauwarten, anfalen fänt. Bel. Berenose, verlusten, verloren haben. Hisp. Pedra. Pol. Goya, peynam. Vng. Erathadok. Ang. To wash rotten.] Col. lib. 2: Ut herbarum culmis, ceteraque rebus immixa purent. Idem in eodem: Totum iter quinimum rafnus permisceti oportet, quod facilis putreficari, & ut avis idonea. Horat. Scim. Sat. 3: vellus purefecit in arca. & Hujus complicita sunt. Computresco, Impuriflico: quorum significata vide suis locis.

Purificatio, In purificinem resolvo, corrumpo, putre aliquid facio. [פְּרִיכָה בְּנֵי נְאֹלֶת כַּרְמָה יְמִינָה גַּלְעָדָה.] Gall. Purir, corrumpere & gallir. Ital. Purificare. Ger. Beleben, aufrämen. Hisp. Pedra. Pol. Dospas, purgare. Vng. Erathadok. Ang. To make rotten.] Col. lib. 3: Per apertam vitri medullam nimius humor trahitur, idemq; truncum cava, unde formicis, alineq; animalibus quæ putrefaciat crura vitium, latebrae præbentur. Plaut. in Mostel. Venit imber, lavat parietes, perpluunt Tigna, putrefactis, operam fabri neque jam factus est. Vt usus diuinus. Liv. 1. beli. Punic. Ardentiæ, faxa inflata aceto putrefaciunt.

Putus, ta, tum, Putus, mundus. [פְּתָן חַדְרָה, וְתָמָם, Gall. Purge, seminix. Ital. Purge, Ger. Stein lante, Hisp. Puro, ampiado. Pol. Czepi, pur. Vng. Tete. Ang. Cleanse, pure, without mingling.] Vnde putum argenteum: id est, purgatum. Iuxta. Saty. 10: Pausa licet portes argenti vascula puti. & Interdum putus in oratione legitur conjunctum cum adjectivo purus: unde argenteum purum putum dicitur, quod ita excoctum est, itaq; purgatum, ut nihil alterius materiae habeat admittum. Gall. lib. 6. cap. 3: Canum fuisse, ut Carrthaginenses quo annis pop. Rom. darent certum pondus argenti pari puti. & Plaut. in Pseud. ad homines translatis, quod ait. Polym. chæroplaides Putus putus est ipsius ayo. Quasi dicat, ipse omnino est, & non alijs proflis aut ad ultimum, aut suppositissimus. Fclitus: Putum antiqui pro puro dicebant unde putum aurum, putatum dici solebat est, expurgatum. Orationes putiflare. Cie. Attic. lib. 2: Ut sciat hic Hierosolymitanus traductus ad piebem, quam bonam meis putissimis orationibus gratiam retulerit.

P antè Y.

Pyaneplion, πυανεπλιον, Mensis nomē apud Athenieas, nō isto Octobri respondet, si Theodoreo creditus: quo celebrabantur Pyaneplia, festa Apollinis sacra, coquebanturq; fabae alias, legumina, quæ mensi nomen fecerunt.

Pychon, diminutio ab ancone ad digitos si ipsos contraxerit. Pycnocomón, πυκνοκομων. Herba est à comæ densitate non men habens, quam Plin. lib. 26. cap. 8, describit his verbis: Alvum solvi & pycnocomon, erucæ solis, crassioribus, & anterioribus, radice rotunda, lutei coloris, terram olente: canle quadrangulo, modico, tenuiflore & cymo.

Pycnotrica medicamenta, πυκνοτρικη, A' medicis appellantur quæ vita habent condensandi: quibus opponuntur manotica, πυκνη, quæ tare facti habent, potestateu. πυκνη enim, densum: contra πυκνη, ratum significat.

Pycnöstylon, πυκνοστylon, Aedificium deambulationi aptum, ex actis columnis, cænioribus, modico, intervallio a se invicem distans. πυκνη enim nobis significat densum, & evanescere.

Pycta, x. m. p. vel Pyctes, πυκτες, Latinæ pugil dicitur Lampridius in Helio. Gladiatores ante convivium pugnates sibi, & pyctas frequenter exhibuit. Hinc Columella lib. 8. cap. 2, gallicum in cænam inibis gallorum pugnacem pycten vocat: Non sicut avium, inquit, lamitæ, cuius plenus torus patrimonium pignus ales victor gallinaceus pyctes abstulit. Plin. lib. 7. cap. 47: Euthymus pycta tempore Olympiae victor. Pyctarium, ci. n. f. πυκνη. Ger. Ein tägliche Register, baris denianas der Besonderen Dichtem gässchen waren. I apud Lampridium in Alexandri vita dicitur album: hoc est, tabula dealbata, in qua nomina iudicium selectorum describantur: sic enim inquit: Deniq; quū inter militares aliquid ageretur, multorum dicebat nomina. De promovendis etiam sibi annotabat, & perlgebat cuncta pyctacia: & sic faciebat diebus etiam pariter sanctorum, & quis, & qualis esset, & quo innovante promotus.

Pygargus, gl. m. f. πυγαρξ. Ger. Ein stremd thier/von 3 art der wilden Geisen oder Deichboden.] Caprea quædā sylvestris, nō dissimilis damis. Plin. lib. 8. cap. 53: Sunt de damis, & pygargi, & strepicerotes, multaque alia haud dissimilia, Iux. Sat. 11. apud quem Sumine cū magno lepus, atq; aper, atq; pygargus, Et Scythica volucris. & Est ite pygargus, avis ex genere aquilarum, in oppidis habitans, & in campis, caudâ habens albicantem: unde & nomen acceptit, quasi πυγαρξ πυγαρξ. Idem Plin.

lib. 10. cap. 3: Secundi generis pygargus, in oppidis mansit, & in campis, albicante cauda. Sunt qui putant esse erodio, genus: quæ ales cotui infella est, ut quem mas cum formam coire velit, acri dolore oculorum urring, solitum, ac monitionem pene similes abeant.

Pygista, x. m. p. πυγιστη, dicitur Graeco vocabulo, quæ alio nomine pedisnem appellamus, qui scilicet masculis ad presteram libidinem abutitur. Dicit πυγιστη, à concretae nusibus. Nam πυγη à Græcis dicitur.

Pylæ, f. p. [פְּלִיאַת כְּלִילָה שְׁלָחָה, וְלִיאַת כְּלִילָה שְׁלָחָה.] Gall. Le port. Ital. Porte. Ger. Ein Thor oder port. Hisp. Portal. Wora albo cygnus modi gerani. Vng. Kapo. Ang. Porta.] Graeco nomine dicuntur quas nos portæ dicimus nra & pro angustia montium saecibus accipiuntur: cujusmodia Amano monte occurtere perlubentur, ex Cilicia Syampennibus: quas & Latine Cilicias portas appellantur. Cie. ac lib. 5: Confessum iter in Ciliciam feci per Taunyph. Pylæ, πυλαι, Cœventus Amphyctioni ad Thermopyias, id quem quotannis ē singulis civitatis singuli inveniuntur, quos vocant Pylænes, δε τοις πυλαις αγνοειν, hoc id eo quod ad pylæan convenient.

Pylætes, ri. pen. prod. πυλαιτες. A' medicis appellatur infusio ex ventrici, per quod prime coctionis excrementa emuntur in alvū, & inde in secessuum. Ratio nominis inde duffa est, quod πυλαι Græci janitorum vocant. Inferius autem os ventriculi in hoc vel optimi janitoris officio fungit, quod ubi emittrit nisi probè concoctum: unde etiam metus ille à natura factus est angustissimus.

Pynarhes, Lacigne densatus.

Pyos, & Pyon Græcis primum lac vocatur: ali' Sic vocant suquinem concretum, quem nos Latini vocamus put.

Pyr, pyros, πυρ, Latine ignis: quo multa per copiositudinem.

Pyren, πυρεν, olivæ nucleus, quod facile ignem coquuntur.

Pyræ, Rogus. [Ριγη πυραι mediterranea, πυρ.] Gall. Ve nomen deo per noster a se. Ital. Snipe, marshes of Italy. Ger. Unheiligen: schalterbeig. Hisp. Hegnera. Pol. Testi dom. Vng. Aog. tyfus raka sara kruze. Ang. A base fire.] Lignorum cogem, cujusmodi olim cremandorum corporum causa censibant. Virg. 4. Aeneid. Ar regina pyra penitentia fede labitur. Ereda ingenui, tadi atq; illici flecta, &c. Idem 11. Aeneid. Innumeræ fructuæ pyras.

Pyræcanthæ, πυραικανθæ, nomen est herba apud Dioscor. lib. 1. cap. 15.

Pyralis, πυραιλ, Pennatum animalculum, magnitudineesse, ex gno proveniens. Vnde & nomen accept. A quibusdum pyralita, πυραιλ, appellatur. Quamdui illi in gno, vnitum evanescit longiore paulum volata, tunc emontur. Vide Plin. 11. cap. 16.

Pyrami, ut legit Sipotinus, vel potius Phryma, ut dodecabit cæligationis Plinii exemplaria, lacrymæ genus ex tempore arbore illius, pinguis & refulsum. Vide Plin. li 13. cl. 12.

Pyramids, id. pen. cor. fit. πυραιδæ. Gal. Pyramide, lib. 1. Huius pyramidæ. Ger. Ein viersechzig gebrochen oder herkant, hoc sit de hibis quod und fertinger juxta hibis in casu spissi vertentes in lumen ferunt. Pol. Andromache πυραιδæ grana pachyspis. Vng. Temp. spuma. Ang. A temple, any thing square and broad, set up small, or sharp pointed.] Moles maxima, quadrata, ita confusa ut late in acutum tendat in formam flamme, que in initio patre latior, in acuminatum definiat fastigium. Maxime bona genitis in Aegypto facile memorantur circa Memphis, structæ ex quadratis lapidibus admirande fastigiate circa unum excellitatem quæ manu fieri posset, (ut scilicet Solis) sub quibus sepeliantur reges. Excoxitata primum à Regibus Aegypti, ne plebs esset otiosa, vel ne pecuniam succubibus relinqueret. Vide Plin. lib. 36. cap. 12.

Pyrami dæ, adj. vivum. πυραιδæ. Gall. Salt in pyramidæ. Ital. A foglia di pyramide. Ger. Di ein feiste gefalt bei einem sechstigfeet. Hisp. Lobs en maurea de pyramidæ. Pol. Koszyci πυραιδæ. Vn. Tempsys iſafas. Ang. Madelyke people.] Quod in pyramidæ formâ faciunt est. Cie. 1. de Nat. deo. Quodam pyramidata, curvata quadam, & quasi adunca.

Pyramoni, ex uitico panis.

Pyramon, πυραιον, genos potionis, quod ex pyris factum erit, & loco vini sumebatur. Hiet. côte lovinas in Timolos dolens stomachu vinu suu et bibere non pyramon. Hanc tantum vocem apud probatos autores non facile inventer.

Pyraustæ, πυραιε, Animal pennatum, magnitudine multa, in igne & nascens & vivens: à quo si paulo longius exstinctum emortur. & Unde proverbii: Pyraustæ intitulæ, sequi cupido. In eos dicebantur qui fibi plis extit accersunt. Alio nomine pyralis dicitur, teste Plin. lib. 11. cap. 36. & pyralis item apud Aristotelem, verniculus est quem & ceraso vesti aranei specie, nō cens tavis.

Pyrenæ, pen. prod. Sunt cerasorum offa, seu baccarum ut apud Anthonem

Antioch. lib. 2. Metrorotum, in fine, ubi sic legitur: *pyro agit et rotatur, ut si resurgat, ut vix duximus undevia id est, luctu silencium, ut nuclei e digitis exilentes. Nomina tuus singulis est regula.*

Pyrrhium, n. f. [wagere]. Gall. Herbe nommis pris d'alexandre. Ital. Paura. Ger. Dornen oder Spindelwurz. Hisp. Peine. Vng. Laxer. Non est herba sedem cum dracunculo, ut perpera credidit Calepinus. Perom erorum fecurus, sed ea quoniam Romanis sacerdotem vulgus Gallorum hodie Pedem Alexandrinum appellant. Folia & caulem emitit, dauce sylvestre & foeniculum hancem umbellamq; antri circinata rotundatam radicem habet longam pollicis crassitudinem, gutt seruidimo. Ovid. 2. de Arte. Tuncq; in zanolo flava pyrrhia meto. Macc. Est pyrrhium calidum, tuncq; & quartus in illo illi gradus excedunt deus si frigidus humor, Malificet hinc paties, tenetq; diuersas ore. Vide Plin. lib. 23. cap. 9 & Diec. lib. 3. cap. 24.

Pyretum, [wagere]. haddisch. wogere.] Febris, ab incendio apollata. Gracia, quemadmodum apud nos febris a fervore.

Pyrgita, leem quod Phyllitis, apud Dioscor. lib. 5. cap. 120. sit dicta sicutibus: quia a radicibus earum nascitur.

Pyrigera, pallidula.

Pyrgea, m. [7.13. waghedel vel] waghedel, wagere. Gall. Vuetur, Ital. Hilf. Tere. Ger. Ein thorn. Pol. 23.14. Vng. Termy. Ang. Thorn.] Latine turris dicitur, quod fulgereis ignibus feruntur coniutervent. q; A. cuius similiter dñe pyrgus etiā vici genit. discutit cavitate sellis, quod conjectu talis, agitantur utrumque in alveoli emittantur. Horat. 2. Scim. Satyr. 7. Mit eter pugnato. Manalis turculam Latino vocabulo appellavit. Perius orcam dixit: Sene erat in vico damnoſa Caenaria quantum Raderet, angustæ collo nō tollerat orce. Porphyro pyrgum idem esse docet cum tritillo, vasculum scilicet in quo coniuncte teflere, agitareq; mittuntur. Iaven. Sat. 14: pivoq; tadi moves arma tritillo. Quibus verbis clarum fit, familiam turculam esse, non tabulam litoriam, quae lata, & spaciata esse dicitur, & quae alveoli, sive latrunculae tabula dicuntur. Pyrgus etiā militaris ordo dicitur, quod ex genio viro continens: & turma eques, & wogere, ex quidam exdimant, eo quod in acutum delinat more ignis.

Pyritaria, vaporaria lenticula. Virtus his in passione volvitur. Aeneas lib. 9. cap. 28.

Pyrifis, wogere. Fomentum contra pyretum: hoc est, confection.

Pyrina. Panes tritici. lide & Sicanii ex quadrimetro triticis.

Pyrinon, pyrenium apud Dioscor. lib. 3. cap. 84.

Pyrites, pen. prod. m. t. wagere. Silicis genus quod in metallis & fluoribus quibusdam inventur, axis similitudine: cujus rara sum gracia, cognomen accipientia à metallis quae in se continent. Nam in quo aurum clauerit, chrysotearia quo argenteum, argyrodites in quo usq; chalcocitum: hoc est, zirrosis cognominatus. Plin. lib. 30. cap. 6. Sed etiā etiam quod pyrites limpidus anna in Cypri eis reperiuntur, & in metallis quae sunt circa Acantham, unum argenteo colore, & alterū auro.

Dicas pyrites quod argenteum quidem ignem accipiat, semel tunc accepit diutiusque confert. Vide Georg. Agricola de metallo, qui multo plura enumera pyritarum genera. & Pyritas dicitur filix illae qui ferro illis, igne emittit. Plin. lib. 30. cap. 19. Pyritarum etiam, aliqui genus usum faciunt, plurimum habent ignis, quos vives appellanum, & ponderatissimi hec di exploratoribus calidus maxime necessarii, qui clavos vel accio lapide percussi senillitas edunt, quod excepta sulphurata, aut fungis aridis vel solis, dicto celerius ignem trahunt. His. Plin. q; Quidam etiā molaretur lapidem pyrites appellaverit, scilicet codera. Plin. lib. 30. cap. 19. propterea quod pluimus illi in ignis.

Pyroboli, pen. cor. wagere. Sunt tela ignita, & ardentina quae in flamma mituntur. Unde Plutarchus in Dione scribit pyros, omni incendio complutes extintos.

Pyrocortex, wagere. Avis lateo rostro, nigra, principio sa- porti nomine habet à colore totius igne: quia ignis suum cor- tam dicas. Vide Plin. lib. 10. cap. 48.

Pyreia, pen. cor. genitivi, pyroensis, wagere. Martis sidus, ab igne colore dictum. Colum. lib. 10. q; Et item nomen unius etius Solis. Ovid. 2. Metamorph. Vide AE THON.

Pyromantia, pen. acuta, wagere. Genus divinationis quae per ignem. Vide in dictione MAGIA.

Pyropis, pen. prod. m. t. wagere. Gall. Vu rubu ou ej karbone. Ital. Carbunclo. Ger. Ein feuerrot ehegeschütz. Hisp. Caron. in pebre prouida. Vng. Lang und dragn k. Ang. A carbuncle or stone.] Gemma est flammæ colorum referentia & nomen. Ovid. 2. Metam. flammam imitante pyropo.

Petros. Chamelia apud Dioscor. lib. 4. cap. 113.

Pyrricha, sive Pyryche, ex: [wagere]. Ger. Ein Morischtē tanq; in pyritis etiam habet.] Genus lani salutationis enoplis: hoc est, quæ signati pergebant, quæ Lacedemoniorum juvenum

loco bellici pro gymnasiali erat, teste Aristoxeno, apud quis à quinto statim status anno pueri incipiebat wagere, accidente inter alio carnis hyporhematicum, ad cuius numeros mox componebant. Lata autem hoc laboriosum salutationis genus pugnantia, iaculantiaq;: ite ictus, iactusq; declinamus: interdu enī subsilientiū, & succidus poplite excipiunt, motus, gestusq; exprimens, ut abuadē docet Plato lib. 7. de legibus. Plin. lib. 9. cap. 57. a Pyrho quodā Cretensi primum instituta tradit in Creta. Arilla tenus originem eius ad Pyrrichus quendam Laconem refert. Antistoches contraria ad Pyrrichum Achillis filium, quem primum omnium pyrricam ait saltare ad Patroclum regum. Suetoniua in Cal. Pyrrichen saltaverunt Alia, Byblosq; principum liberis.

Pyrrichati, live Pyrrichatu, (urinabebant veteres, nullam perigrinam literā recipientes) wagere. Qui pyrricam saltabant armati, pugnantib; id est interentū vicissim, & declinantiam gelus motusq; ad rhythnum imitantes. Virtus hac voce Vip. i. aut damnum i. quicunq; in iudicium ff de Peenis.

Pyrrichatus, pen. cor. adjectivum. L. vobis. Maced. Quam legibus cauti esset ac de pace: bellōve nisi in Panētrlico & Pyrrichachio conciliis ageretur. Vetus exempliar haber, Pylaico.

Pyrrichatus, wagere. Pes metricus, constans ex duabus syllabis brevibus: dictus Pyrho, qui primus victoria potius, frequentibus pyrrichitis est laudatus.

Pyrrhopacelitus, wagere. Marmoris genus, quod & à dyne Thebaea urbe, circa quam effodiebatur, Sycamii dicēbam, sive lapsi Syenites. Ex hoc Aegyptiorum reges obli- scos faciebant, quos Solis numini dicabant: teste Plin. lib. 36. cap. 8. Pyrrhopactyon autem Græci a fulvarum macularum varietate videbatur appellasse. Nam wogere fulvum appellant,

wagere varum. Pyris, priore correpta, ff. Arbor nota. [am. Gal. Vespasian. Ital. Peters abore. Ger. Ein brubewi. Hisp. Peral arbol. Pol. wagere gramine. Vng. Körbelyfa. An. a pereire.] Virg. 4. Georg. Eduransq; pyrus, & spinos jam pruna sciretes. Idem 1. Eleg. Insere nunc Melibea pyrus, pone ordine vites. &c. & Pyrum, fructus: [am. Gall. Vu pere. Ital. Pera. Ger. Ein beras. Hisp. La pera fruta. Vng. Körbelyfa. Ang. A pear.] dictum quod ad militis dicem pyramidis ē lato tendat in acutum, hamus similitudinem reddē. Autumnales pyra, acidulo iapoce lucunda, Tiberiana appellatur, quod maximè Tiberio principi placuisse. Plin. lib. 15. Cucurbita pyra, ob cucurbitę similitudinem sic dicta. Cato cap. 7. Decumana pyra, apud Cosmellam lib. 12. cap. 10. Velo pyra. Horat. 1. Epit. 7. Non quo more pyris velci Calaber subechopates. Idem 2. p. 2: Ut gaudet in iuva decerpere pyra. De pyris multa vide apud Plin. lib. 35. cap. 15. Mammosa pyra, apud etendem ibidem.

Pythionis, id est, Histeramus, apud Dioscor. lib. 4. cap. 72.

Pythontis oculusq; est, lichas apud Dioscor. lib. 3. cap. 17.

Pythillare. Galen. interpretatur: sive wagere, summis pedibus ingredi, manus altera retrosum, altera prostrata exercitationis genus.

Pythima, axis. [Pyrus wagere.] Levius spatu ornatio, à wagere, quod est ipso leviter & crebro ornatore. Juvenal. Satyr. 1. Qui Lacedemonium pytilimate lubricat orbe, id est, qui lubricat annulu spatu. Sunt tantum qui hoc in loco legant pedeante: ali etiam pytilimate. Vide Politianum Miscel. Centuria prima, cap. 38.

Pyulcus wogere. Chirurgicum instrumentum, puri eximen- do accomodatum: ita dictu quasi vi wagere. Mcminit hu- ius instrumenti Galba. lib. 3. Methodi.

Pyxanthium, wagere. Frutex est spinosus, cubitalibus ramis, foliis buxi: unde & nomen accepit, quasi buxes xanthus. Nam wagere nobis buxum sonat. Ita xanthum nasci- tur in Lycia: unde & medicamentum quod ex eo conficiuntur, Lycum appellatur de quo supradicimus suo loco.

Pyxignix, Antholachiz species testa, de qua vide Dioscor. lib. 3. cap. 6.

Pyxix, id est. Fr. Wagere. Gall. Vu helle preponit qui est de buxys. Ital. Buxus. Ger. Ein buxus in welche man faß oder ander dergleichem dingē sollicit. Hisp. La buxera. Pol. slye, krepka, podelska. Vng. Paxton, kofan fomarka. An. A bux made of box tree.] Propriè va- sculus est buxus, quod Greci wagere appellant: ex quo ligno pri- mū fieri cōspic: quanquā & ex alia materia fieri possit. Nam (ut docet Quintil. lib. 4. cap. 6) Pyxides cujuscunq; materiæ sunt, quia usus variis rebus est accommodatus. Cicero pro Cælio: Eodem Læcium esse venturum, atq; iis venienti pyxide tradidit. Mart. lib. 9. Et atreas centū cōdita pyxibus. Plin. lib. 18. cap. 11. Primis in aliis pyxis fetrea. Apuleius de Aliso lib. 3: Arcula quæcumq; reclusa pyxides plusculas inde depromit. Py- xides item in osibus per similitudinem quandam appellantur acetabula, pixidum more excavata, quæ rotunda, osium ca- pita excipiunt.

Pyxidula, diminutivum: in qua aromata continentur. Juvenal.

Ara. Gall. petite boile de booy. Ital. Picciol beffolo. Ger. Ein bissel
bohne. Hispan. Pequena buelta. Ang. A little boar.] Corn. Celsus lib.
6: Liquidum collyrium pixidicula servatur.

Pyxidicula, adjetivum, Quod pyxidia similitudinem refert.

Pyxidicula, Gall. Embuille, mis au ferri dant me boisse. Ital. bole,
bolate. Ger. Den boesche giest. Hispan. Cosa encaxada en boira.
Pol. Słoneczni podobna. Ang. Leyed up in a box.] Plin. lib. 31. cap.
6: Commixtis pyxidatis.

LITERA muta est, prope
modum supervacua, sicut &
K: quoniam c. potest imple
carum vici: & propter nihil
aliud sensibunda videtur, nisi
ut uocalem semper post
se sequentem in eadem syllaba
cū altera vocali conju
gat, que alioqui in eadem
syllaba coniungi nō posset,
obliquorem q. & pinguo
rem efficit. Quintil. lib. 12.
ca. 10: Duras & illa syllabas
facit, que ad coniugandas
debet subjecta: sed uocales cū utili, at & supervacua: ut quā
Equū, ac Equos scribimus, quā ipse etiā uocales do c. efficiant
sunt, qualis apud Grecos nullus est, ideo q. scribi illorū literis
nō potest. Quod sane terminatio ipsius q. & necessaria conse
quentia alterius uolit illud, & ante alterā vocalē indicare po
test. Nunquā enim in eadem syllaba vocalē post q. ponere possū
mus, qn inter q. & vocalē uinterponamus, ut Qualis, q. uer
sequitur, loquor, & quā. q. Mūtatur aut q. in c. ut l. loquor, locu
tus, Sequor, secutus. Lut. Torquco, torquinx, ut Coquo, coxi.
Q. in notis antiquiora Quintus, vel Quintinus. Q. vel Q. quartus.
Q. M. quonodo Q. A. M. vel A. M. quemadmodū. Q. S. S.
Quā iuxta scripta sunt. Q. R. F. E. V. Quod recte factū cīcī vi
detur. Q. V. AES. Quæstores. Q. L. Quinti liberti. Q. V. AES.
Quæstori. Q. N. A. N. quandoq. neq. aix, neq. negas. Q. B. F.
quare bonū factū Q. E. R. E. Quanti cares exit. Q. F. Quinti filiū.
Q. I. F. Quinti Luci filius. Q. vel Q. VINT. Quintilian.
Q. B. M. V. quæ bene ac cū vixit. Q. B. R. E. I. V. D. A. Quantis ca
res erit, judicū dabo. Q. VIR. Quintis. Q. J. Quinti libertus.
Q. M. Q. gionis Mutius. Q. B. F. Quæ bene faciū.

Qua, adverbium significacionem habens per locum. [71: 1N
e x. in h. fr. Gall. Persu. Ital. Per che luogo. Ger. Wodurē da
datō. Bel. iante, uater. Hispan. Per qual lugar. Pol. Kiedzi. Vng. Mały sūr. Ang. By what way.] Autor Præcepit Ad fontē dic mi
hi qua sit iter. Cicero pro Cæsara: Omnes introitus quā adi
ri poterat in eū fundū. Idē 4. Philip. Ipse in templū, nescio qā,
per cuniculū ascendit. Aliquādo ponitur pro is quantū, sive
quatrenus. [71: 1N
e x. in h. fr. Gall. Persu. Ital. Per che luogo. Ger. Wodurē da
datō. Bel. iante, uater. Hispan. Per qual lugar. Pol. Kiedzi. Vng. Mały sūr. Ang. By what way.] Autor Præcepit Ad fontē dic mi
hi qua sit iter. Cicero pro Cæsara: Omnes introitus quā adi
ri poterat in eū fundū. Idē 4. Philip. Ipse in templū, nescio qā,
per cuniculū ascendit. Aliquādo ponitur pro is quantū, sive
quatrenus. Scēc. Hominē quippe quā animal cū, iso
veni fenu oportet. Aliquādo pro partim vel tam. Plin. Ep
istol. 49. lib. 3: Medium tempus distentum, impeditumq.: quā
officis maximis, quā amictia principiū exigit. Cicero Quinto
Fratri: Omnia convitivit hederā, quā balin villa, quā inter
columnis ambulationis. Idem Attico lib. 1: Quā domini, quā
advocati sibilis consciens sunt: id est. Tum domini, tum advoca
ti. Idem alibi ad eundem: At quā honestā, quām expeditā
tua confilia, quām erigilata tuis cogitationibus, quā itinens,
quā navigationis, quā congressus, testimoniq. cum Cæsarē id
est, tum itineris, tum navigationis, tum cō gressus & sermonis
cum Cæsare. Vel ut Budæus interpretatur quā in parte itine
ris, navigationis & congressus fit metus. Et iursum lib. 1: In
tellico re distentissimum esse quā de Bathrotis: quā de Bratu
to: id est, partim ob Bathrotos, partim ob Brutis ludos. & Inter
dū quā idem valer, quod ratione vel quo modo. Virg.
1. Aeneid. Qua facere id possis, nostram aunc accipe mentem.
Aliquādo idem quod qua pars. Ovid. in Epistol. Phyllidi
dis: Quā patet umbrosum Rhodope glacialis ad Hæmin. & Est
etiam quā ablative fœminin. à nominativo quā: nā quā no
minativo non utimur nisi in cōpositis. Qua gratia pulchrit̄e di
citur pro quam obrem. Plaut. in Amph. Amphitryo redire ad
navis melius est nos. A. M. Qua gratia? Qua de rī similit̄e ali
quando pro quam obrem ponitur. Cic. Qua de re, iudices, vo
bis magnopere providendū est. Alias idē est quod de quare.
Cic. 2. Rhetor. Firmatur similitudine ejus rei quā de re agiunt.
Cv. Quā causa, idē est quod quam obrem. Plaut. in Menech. Quid
de te meruit, quā mē causa perderes? Similiter quā de causa.
Pl. lib. 18. ca. 7: Qua de causa levior illis quā extens panis est.
Quacunq. adverbium est loci. Per quacunq. partem, vel
per quacunq. locum. [71: 1N
e x. in h. fr. Gall. Par où ce fait, par quelq
que lieu que ce soit. It. L. Mer ego parte. Ger. Obwohl ich dort bin, oder wo
sich mein Ober ist. Hispan. Por todas partes. Pol. Ktore doktorum. Vit.
Minerva sole. Ang. By what soever maye or place.] Liv. 1. ab Vibio: Vbi
cō ventum est, quacunq. incedit armata multitudo, pavore &
tumultū facit. & Est etiā quacunq. ablative à quacunq. Ibi
dem: Is Ascanius ubiqunq. & quacunq. matre genitus, &c.

Quādāntēnū, antepen. acuta. Vsq. ad quandā penam. Sive
aliquantulum. [71: 1N
e x. in h. fr. Gall. Par quelques pas, sans
moyen. Ital. Al quanto. Ger. Zum thau enther man. Hispan. En
una parte. Vng. Nemus me modus. Ang. By some means or means.]
Plin. lib. 26. cap. 10: Triā autem genera ejus, latius, & claus
longius, quadratus tubens.
Quadri, & f.p. instrumentū planū, aut modicē conservato
quo cibos dissecamus: ita dictū à figura quadrata: sive
orbiculati sunt figura, orbis nominatur. [71: 1N
e x. in h. fr. Gall. Quadrat
lens querre. Ital. Quadrato tarbere. Ger. En virtute quadrati.
Bel. En vertante tesser. Hispan. Instrumento para cortar el maiz.
Pol. Talies quadratus. Vng. Zerg tanyer. Ang. A round.] Es
dem & meritis dicuntur: solentq. in his cibis singulis conu
apponi. Neq. solum ex ligno, flanno, aut argento, ut hodie,
verumeriam ex pane ficiant. Vnde est illud apud Virg. 7. Am
parvulus nec parcere quadris. Et paulo post. Heus enim nū
fas cōsumimus. & Alienā quadra vivere, est alieni famularū
victimare. Iuven. Satyr. 5: Ut bona summa putes abea vides
quadra. & Quadra placere. Mart. lib. 6: Quā multis nudis
mibi quadramvre placent. Sive semur leponis, sive quā his si
miles. Bos in quadra argeat, sōi in mīs. & Np. q. in eo quā
personam sustinet officium aliquod egregium pollicentur,
nec ulli tamen sunt usui nisi ad voluptatem aut fastum.
Quadrāgenāris, a. um. Quod in se continet quadrages
ut Quadrāgenarius laps: id est, quadrages libraum. Qua
drāgenarius homo: id est, quadrages annū. [71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. Quarantes qui a 70 annis
an. Ital. De quaranta annis. Ger. Zwanzig und vierzig. Hispan. De
quadrages annis. Pol. Czterdziestu latos. Vng. Negyvenéves. Ang. Fourtie years.] Grex quadragesanus: id est, quadrages
pitū. Liv. 7. ab Vibio: Quadragesatia octo cohortes, iehu
bora virorum scribūtur. & Quadragesatia cohortes ad quā
draginta viros continentur.

Quadrāgenēt, a. um. Numerus distributivus. Sicut bini, tri
mili. [71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. Quarantes. Ital.
Quarantesima. Ger. Das vierzigste. Hispan. Quaranta annis. Pol.
Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves. Ang. Fourtie years.]

Quadrāgenētūs, a. um. Vnus ex numero quadrages
[71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. Quarantes. Ital.
Quarantesima. Ger. Das vierzigste. Hispan. Quaranta annis. Pol.
Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves. Ang. Fourtie years.]

Quadrāgenētūs, adverbium numerandi, Quater decem [met
rūs. Gall. Quarante sū. Ital. Quaranta vī. Ger. Zwanzig
mas. Hispan. Quarante vī. Pol. Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves.
Ang. Fourtie years.]

Quadrāngulūs, adjectivum. Quod haber quātū angulos.
[71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. Quarantes. Ital. Quarantesima. Ger. Das
vierzigste. Hispan. Quaranta annis. Pol. Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves.
Ang. Fourtie years.]

Quadrāns, m. t. Quarta pars alii: hoc est, unciū tre. [71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. La quattuorpartie partie d'un tout, me
tre, q. qui à quattro parti. Ital. Quarta parte di una linea. Ger. Der viertel eins. & Se
tigteil. Hispan. Cosa de quattro angulos. Pol. Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves.
Ang. Fourtie years.]

Quadrāns, m. t. Quarta pars alii: hoc est, unciū tre. [71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. La quattuorpartie partie d'un tout, me
tre, q. qui à quattro parti. Ital. Quarta parte di una linea. Ger. Der viertel eins. & Se
tigteil. Hispan. Cosa de quattro angulos. Pol. Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves.
Ang. Fourtie years.]

Quadrāns, m. t. Quarta pars alii: hoc est, unciū tre. [71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. La quattuorpartie partie d'un tout, me
tre, q. qui à quattro parti. Ital. Quarta parte di una linea. Ger. Der viertel eins. & Se
tigteil. Hispan. Cosa de quattro angulos. Pol. Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves.
Ang. Fourtie years.]

Quadrāns, m. t. Quarta pars alii: hoc est, unciū tre. [71: 1N
arabīm, nō sāgārīmīs. Gall. La quattuorpartie partie d'un tout, me
tre, q. qui à quattro parti. Ital. Quarta parte di una linea. Ger. Der viertel eins. & Se
tigteil. Hispan. Cosa de quattro angulos. Pol. Czterdziestu lat. Vng. Negyvenéves.
Ang. Fourtie years.]